

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De epistola sancti Basilio ad Nicopolitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
 CHRISTI
 787.

* Δ. π. β. -
 17.

ρεπκῶν πρεσβυτέρων δεκτοί εἰσιν·
 ἐδὴ δὲ τῆς ἐπιπέδου πρὸς αἰρετικῶν
 * πρεσβυτέρων, καὶ λαβὴ χροτονίδου,
 ἀδέκτος ἔστω.

Οἱ βλαβέστατοι μοναχοὶ εἶπον· ἐ-
 χρομὸν ἔπει πύπου τῆς ἀγίου Βασι-
 λείου ἐπιστολῆς πρὸς Νικοπολίτας,
 καὶ δεόμεθα ἀναγνωσθῆναι αὐτήν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἀναγνωσθήτω.

Κωνσταντῖνον δίακονον καὶ νοτά-
 ριου ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγίου Βασιλείου
 πρὸς Νικοπολίτας.

Οὐκ οἶδα ἐπίσκοπον, μηδὲ δεξι-
 μῆσαιμι ἐν ἱερεσὶ Χριστοῦ (W) παρὰ
 τῆς βεβήλων χροτονίδου ἐπικαταλύσεως τῆς
 πίστεως εἰς πρεσβυτέρων πρεσβυτέρων
 αὐτῶν ὅστιν ἡ ἐμὴ κρίσις. ἡμεῖς δὲ εἶ-
 πνα ἔχετε μὴ ἡμῶν μερίδα, ταῦτα ἡ-
 μῖν φρονήσατε διλογίαν· εἰ δὲ ἐφ' ἐαυ-
 τῶν βουλεύεσθε, τῆς ἰδίας γνώμης ἕκα-
 στὸς ὅστις κύριος. ἡμεῖς ἀδῶοι δὲ τῆς ἀί-
 ματος πύπου, ταῦτα δὲ ἐγράψα, οὐχ
 ὑμῖν ἀπιστῶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀμφίβο-
 λον σπείλων, ἐκ τῆς γνώμης τῆς ἐ-
 μαυτοῦ γνώμης, ὡς μὴ πρεσβυτέρων
 ναί πνας εἰς κοινωνίαν, μηδὲ τῆς χάριτος
 αὐτῶν ἐπιστολῆς δεξασθῶμεν, μὴ ταῦ-
 τα εἰρήνης χροτονίδου βιάζεσθαι ἐαυτοὺς
 ἐναρεθμεῖν τῶν ἱεραρχῶν πληρέματι.

Οἱ βλαβέστατοι μοναχοὶ εἶπον·
 ἰδοὺ ὁ πατὴρ δόποτις ἐπέταξε τῆς αἰ-
 ρετικῶν χροτονίδου, ἐν τῶν λέξαν· μηδὲ
 δεξιμῆσαιμι ἐν ἱερεσὶ Χριστοῦ (W)
 παρὰ τῆς βεβήλων χροτονίδου ἐπικατα-
 λύσεως τῆς πίστεως εἰς πρεσβυτέρων πρε-
 σβυτέρων.

in destructionem fidei ad prælationem prouectus est.

reticis accedunt, suscipiendi
 sunt. Si quis autem studio ad
 hæreticum ierit, & susceperit
 ordinationem, sine receptione
 fit.

Reuerendissimi monachi di-
 xerunt: Habemus & de hoc san-
 cti Basilii epistolam ad Nicopo-
 litas; & obsecramus legi.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Legatur.

Constantinus diaconus & no-
 tarius legit.

*De epistola sancti Basilii ad
 Nicopolitas.*

Nescio episcopum, nec con-
 numerauerim inter sacerdotes
 Christi cum qui a prophanis
 manibus in destructionem fidei
 ad prælationem prouectus est.
 hoc est iudicium meum. Vos
 autem si aliquam habetis nobis-
 cum portionem, hæc nobiscum
 procul dubio sentietis: at vero
 si a nobis ipsis consilium sumi-
 tis, vnusquisque suæ sententiæ
 dominus est. Nos autem in-
 fontes a sanguine isto. Porro
 hæc scripsi, non de vobis diffi-
 dens, sed quorundam hæsitati-
 onem confirmans, ex eo quod
 notam faciam meam ipsius sen-
 tentiam de non admittendis
 quibusdam in communionem,
 * neque illis qui manus eorum
 promotionem sumpserunt. Pro-
 pterea pace facta, cogitate vos-
 metiplos annumerare sacrosan-
 ctæ plenitudini.

Reuerendissimi monachi di-
 xerunt: Ecce pater execratur
 hæreticorum ordinationem, di-
 cendo: Neque connumerauerim
 inter sacerdotes Christi
 eum qui a prophanis manibus

* Gr. & ne
 manus ipso-
 rum impo-
 sitione ac-
 cepta, post-
 modum pa-
 ce facta co-
 nentur se-
 ipsos an-
 num.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Et ego execror eos qui ob huiusmodi causam & fidei destructionem sunt ordinati ; & maxime si episcopi orthodoxi praesentes fuerunt , a quibus poterant consecrari. sic enim est paternus sensus. Sin autem synodica promulgatio , & concordia ecclesiarum causa orthodoxiae facta fuerit , qui praesumpserit a prophanis haereticis ordinari , depositioni succumbet.

Sancta Synodus dixit : Hoc iustum est iudicium.

Reuerendissimi monachi dixerunt : Et quomodo in fine epistolae scriptum est : Propterea pace facta , cogitate vosmetipsos annumerare sacrosanctae plenitudini. Ecce enim & post pacem hi qui ordinati sunt , non recipiuntur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Non dixit pater , non recipiendos fore ; sed ne forte violentiam sustinerent , qui voluissent vniri clero orthodoxorum. Etenim in veritate non absque necessitate ac difficultate hoc fiet. Verum tamen egregius pater per tempus illud , cum essent orthodoxi episcopi plurimi , interdixit alumnis ecclesiae ordinatione vti Arianorum . nulla enim defensio aderat. Quia enim hoc verum est , & non ignorabant sensum patris hi qui post illum sunt ecclesiae successores , ab haereticis constitutos , deinde melioratos susceperunt , vt dicimus per illa quae praelecta sunt. Vbique enim patres sibi inuicem concordantes sunt , nec inest illis refragatio vlla ; sed ad-

Ταρχσι Ⓞ ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καὶ γὰρ ἄποστρέπομαι τῶν διαποισιῶν αἰήδων, ἢ τοι τῆς πίστεως κατὰ λισιν, κεχρητονημῶν· καὶ μάλιστα ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἁγίωντων, ὑφῶν ἡδυνάτω χροτονεῖσθαι. οὕτω γὰρ βῆν ἡ πατριεὶ ἐννοια. ἐδὴ δὲ συνοδικῆ ἐκφώνησις γήρηται, ἔ ὁμόνοια τῆς ἐκκλησιῶν ἐπὶ ὀρθοδόξια, ὁ πολὺν ἄπο τῆς βεβήλων ἀιρετικῶν χροτονεῖσθαι, τῆ κερταίρεσι * ἔσποπεσεῖ-
ται.

ANNO CHRISTI 787.

Η ἀγία σύνοδος Ⓞ εἶπεν· αὕτη δικαία κρίσις.

Οἱ ἀλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· καὶ πῶς ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς γέγραπται· μὴ ταῦτα εἰρήνης γημοδύνης βιάζεσθαι ἑαυτοὺς ἐναεθμεῖν τῷ ἱερατικῷ πληροφμαῖ. ἰδοὺ γὰρ καὶ μὴ τὴν εἰρήνην Ⓞ χροτονοῦμενοι ἀδεκτοι.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐκ ἐφθου ὁ πατήρ ἀδέκτοις ἐστὶ, ἀλλὰ μὴ πως βίαν ἔσπομῶν τῶν βουλομένων ἐνοδεσθαι τῷ κλήρῳ τῆς ὀρθοδόξων, καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐκ ἐξω ἀνάγκης ἔ δυχαρείας ποδο γηήσεται. ὁμῶς οὐδὲ ὁ θεασιος πατήρ καὶ Ⓞ καμρὸν ἐκείνον, πλείων ὄντων ὀρθοδόξων ἐπισκόπων, ἀπηγόρευε τοῖς ἱερέμοις τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀρειδων χροτονια κεχρησθαι. οὐδεμία γὰρ πρροσὺν ἄπολογία. ὅπ δὲ ποδο ἀληθῆς, * ἐκ ἀγνοουῦτες τὴν γνώμην τῆς πατρὸς Ⓞ μετ' ἐκείνον τῆς ἐκκλησίας διάδοχοι, τῶν ἔσπο ἀιρετικῶν χροτονηθέντας, εἶτα βελλιωθέντας ἐδέξαντο, ὡς μεμαθήκαμεν διὰ τῆς πρροαναγνωθέντων. πανταχοῦ γὰρ Ⓞ πατῆρες ἀλλήλοισι συμφωνοῖ εἶσιν, ἐναμπίως ὃ οὐδεμία ἐρεσιν αὐτοῖς· ἀλλ' ἐναμποιώ-
ται

* ἀλ. κρίσις
γρίου

ANNO
CHRISTI
787.

παι αὐτοῖς ὁ παῖς οἰκονομίας καὶ τῶν
σκοποῦ αὐτῶν μὴ ἴπισταίμοι.

Οἱ ἐπιβίβαστοι μοναχοὶ εἶπον·
πρόσφορα τὰ ἴπισταίμωτα.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνώτω-
σαν ὁ πρεσβύτεροι ἐπίσκοποι τῶν οἰ-
κείων λιβέλλοις, ὡς ἐν τῷ πρὸς ἐλθόν-
τες τῆ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ἀναγνώτωσαν, ἐπειδὴν ἡ τῆς
ἱεροσυλῶν δύο κεφαλαίων ἀκριβῶς
* ἔξετασθῆ ὑπόθεσις περὶ τῆς πρὸς
σερραβιδῶν ἔξ ἀιρέσεως τῆ ἀγία κα-
θολικῆ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς ὑπό ἀιρέπ-
κῶν χροτονηθέντων.

Υπάτιος ὁ ἐπίσκοπος Νικαίας ἀνέ-
γνω ὁ αὐτῶν λιβέλλον. ὡ δὲ ὁ αὐ-
τῶν λιβέλλος, ὃν ὁ Βασίλειος ὁ ἐπιβί-
βαστος Αἰθῶρας ἐποίησατο.

Λέων ἐπίσκοπος Ῥόδου, Νικό-
λαος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως, Γρη-
γόριος ἐπίσκοπος Γισινουῦτος, Γεώρ-
γιος ἐπίσκοπος Ἀνποχείας Γισιδίας,
καὶ Λέων ἐπίσκοπος Καρπάθου ἀνέ-
γνωσαν τὰ ἴσα τῷ αὐτῶν λιβέλλου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· τὰς ὁμολογίας γίνοντες διὰ τῆς
ἀναγνώσεως τῆς λιβέλλων, ἐν ἑτέρῃ
συνελύσει ἢ αὐτῶν ὑποδοχῆ γνήσε-
ται, εἰ ἐκ ἐστὶν ἔφρον αὐτοῖς ἡ καλῶν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· γνέσθω ὡς
ἐκέλευσας πανάγμετά τῆ.

Καὶ ἐν τούτοις ἔξενασῆσα ἡ ἀγία
σύνοδος ἀφῆμυσεν οὕτως.

Γολλὰ τὰ ἐπὶ τῆς βασιλείων.

Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου μεγα-
λων βασιλείων ὁ αὐτοκράτορον πολ-
λά τὰ ἐπὶ.

Ορθοδόξων βασιλείων πολλὰ τὰ
ἐπὶ.

Concil. Tom. 19.

uerfantur eis qui dispensatio-
nes & intentiones eorum mini-
me didicerunt.

Reuerendissimi monachi di-
xerunt: Congrua quæque disso-
luta sunt.

Sancta Synodus dixit: Le-
gant astantes episcopi proprios
libellos, tamquam accedentes
ad catholicam ecclesiam.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Legant, postquam
duorum capitulorum quæ quæ-
rebantur, subtiliter causa exa-
minata est, tam scilicet de his
qui ab hæreticis sunt ordinati,
quam de his qui accedunt ab
hæresi ad sanctam catholicam
ecclesiam.

Hypatius episcopus Nicææ
legit libellum suum. Est autem
ipse libellus, quem & Basilius
reuerendissimus episcopus An-
cyrensiū fecit.

Leo episcopus Rhodi, Ni-
colaus Hierapoleos, Gregorius
Pessinuntis, Gregorius Antio-
chiæ Pifidiæ, Leo Carpathi, le-
gerunt exemplaria eiusdem li-
belli.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Professionibus no-
tis per lectionem libellorum, in
alio conuentu receptio eorum
fiet, si non inest in illis aliud
quod prohibeat.

Sancta Synodus dixit: Fiat
sicut iussisti.

Et in his exurgens sancta Sy-
nodus laudauit ita.

Multos annos imperato-
rum.

Irenæ & Constantini magno-
rum principum & imperatorum
multos annos.

Orthodoxorum imperato-
rum multos annos.

O

Depositores vocum nouitatis quæ facta est, domine roborata. Piam da vitam eis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pax Dei sit cum omnibus nobis. Amen.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς ἡγουμένης καινοφωνίας κύριε κράτωσον. Δύσεβῃ κύριε ζώω αὐτοῖς δεῖς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰρήνη τῷ θεοῦ ἔστω μὲν πάντων ἡμῶν.

ANNO CHRISTI 787.

SECUNDA ACTIO.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri, imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irene Deo coronatæ matris eius, anno consulatus eorum octauo, sexto Kalendas Octobrias, indictione XI.

Conueniente sancta & vniuersali Synodo, quæ per diuinam gratiam & piam sanctionem eorundem Deo confirmatorum imperatorum congregata est in Nicensium clara metropoli Bithyniensium provincie, id est, Petro reuerendissimo primo presbytero sanctissimæ Romanæ ecclesiæ sancti apostoli Petri, & Petro reuerendissimo presbytero & monacho & abbate venerabilis monasterii sancti Sabbæ Romæ siti, retinentibus locum apostolicæ sedis almi & beatissimi archiepiscopi senioris Romæ Hadriani; & Tarasio almo & sanctissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopoleos nouæ Romæ, * & Ioanne ac Thoma reuerendissimis presbyteris monachis & vicariis apostolicarum sedium orientalis dioceseos; sedentibusque ante sacratissimum ambonem templi

* Gr. ad. Et episcopis qui cum eis erant,

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, βασιλείας τῶν δύσεβέστατων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν δεσποτῶν Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτῆς θεοσεβίου μητρὸς, ἔτους ὀγδόου τῆς αὐτῶν ἑορταίας, περὶ ἕξ καλῶν Ὀκτωβριῶν, ἰνδικιώνος ἐνδεκάτης.

Συμελωδοῦσης τῆς ἀγίας ἑοικουμένης συνόδου, τῆς κατὰ θεῖαν χάριν ἑοσεβέστερου κράσιμα τῶν αὐτῶν δεοκροφῶν βασιλείων σωμαθεοιδείσης ἐν τῇ Νικαίᾳ λαμπερᾷ μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ποτεσι Πέτρου τοῦ ἀλαβεστάτου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Πάυλου ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου ἁποστόλου Πέτρου, καὶ Πέτρου τοῦ ἀλαβεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς κατὰ Πάυλου διαγοῖς μονῆς τοῦ ἀγίου Σάββα, ἐπεχόντων τὸ πτόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου δεχηρισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ καὶ Ταρασίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου δεχηρισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, ἑ τῶν αὐτῶν ἐπιποκόπων, καὶ Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ τῶν ἀλαβεστάτων πρεσβυτέρων μοναχῶν καὶ ποποτηρητῶν τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως· καθεδέντων τε περὶ τοῦ ἱεροτάτου ἀμβωνος τοῦ ναοῦ

τολικῆς διοικήσεως· καθεδέντων τε